

**REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**

Številka: U-I-225/96

Datum: 15.1.1998

Odklonilno ločeno mnenje sodnika dr. Zupančiča

V tej zadevi sem glasoval proti večinskem mnenju, ker menim da je z odločbo Ustavnega sodišča UI 25/92 z dne 4.3.1993 (Uradni list RS, št. 13/93), s katero so bile razveljavljene besede "fizične" v prvem in drugem odstavku 3. člena, v drugem, četrtem in petem odstavku 10. člena ter v drugem odstavku 13. člena Zakona o denacionalizaciji (Zden) -- nastopilo stanje, v katerega bi moral poseči sam zakonodajalec.

Strinjam se z navedbami Vrhovnega sodišča, češ da je nasledstvo fizičnih oseb v naših zakonodaji pravno dovolj jasno urejeno, česar pa ni mogoče trditi za nasledstvo pravnih oseb, katerih status se je iz različnih razlogov in na različne načine nenehno spreminjal.

Tudi po mojem mnenju drži, da zakonodajalec ni sledil odločbi Ustavnega sodišča in ni v tej smeri ustrezno spremenil oziroma dopolnil določb Zden, zaradi česar je zakon v tem delu ostal nedorečen in ga zato ni mogoče konsekvntno izvajati.

Vsled tega je v praksi dana možnost nedosledne in s tem krivične uporabe zakona. Ker je z prejšnjo odločbo Ustavnega sodišča bila nastala pravna praznina, ki bi jo lahko zapolnil samo zakonodajalec, je s tem zden postal protiuustaven zato, ker ni uredil vprašanj povezanih s pravicami pravnih oseb do vrnitve podržavljenega premoženja, ki bi jih po uveljavitvi citirane odločbe moral Ustavnega sodišča moral urediti.

Očitno je, da tako sistemski poseg v materijo zakona, kot je na začetku opisan, povzroča tudi sistemske posledice v obliki sistemske pravne praznine.

Polnjenje take pravne praznine po mojem ne more biti niti stvar ustavnega sodišča niti stvar "sodne prakse". Ker gre za značilno zakonodajno materijo, ki terja razdrugačen in policentrični pristop, se je tu Ustavno sodišče po lastni zaslugi nemara znašlo v situaciji, ko poskuša v monocentričnem sodnem (case and controversy) kontekstu in z analogijo reševati situacije, ki implicirajo določene ekonomsko-politične posledice, katerih ustvarjanje je pridržano zakonodajalcu.

To situacijo je s svojim ne-delovanjem seveda sopovzročil tudi sam zakonodajalec.

Čeprav so politično motivirani očitki, češ da Ustavno sodišče posega v kompetence zakonodajalca v večini drugih primerov brez temelja, pa je v tem primeru analogno "polnjenje pravne praznine" zame očitno onstran njegovih pristojnosti.

Dr. Boštjan M. Zupančič